

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΠΑΪΣΙΟΝ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΝ
ΤΟΝ ΕΚ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΝ

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ
Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὰ ἐξῆς τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὀσιώτατον Χριστοῦ στεφανίτην,
Ἀγίου Ὁρους τὸν κλεῖσαντα τόπον,
τὸν ἀπαθείας ἕνεκεν ἀθλήσαντα,
τὸν σεπτὸν Παῖσιον,
Κολλυβᾶν θεοφόρον,
δεῦτε ἱκετεύσωμεν,
πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις φύλαττε ἡμᾶς,
ἐκ κακοδόξων ἀνδρῶν τοῦ ἀλάστορος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεί,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Παῖσιε ὅσιε λιταῖς πάντας βοήθει. Ἰωήλ»

Ὡιδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν.

Παῖσιε ὅσιε τοῦ Χριστοῦ,
μὴ παύση πρεσβεύων,
ὕπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶς,
μελπόντων τὸν βίον σου παμμάκαρ,
καὶ τὴν ἀγίαν θανήν σου ἐν ἄσμασι.

Ἀσάρκως βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς,
ὥς ἄγγελος ἄλλος,
τὴν ἀκρίβειαν ἐκζητῶν,
διὸ καὶ τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας,

ἐκ διδαχῶν κακοδόξων ἀπάλλαξον.

Ίερευσας ἅγιε εὐλαβῶς,
ἐν Ὄρει Ἀγίῳ,
τῆς θεόπαιδος Μαριάμ,
διὸ καὶ ἡμᾶς ἐξ ἐπηρείας,
τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ διαφύλαξον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα τεκοῦσα ὑπερφυῶς,
Πανάμωμε Κόρη,
Παρακλήτου τῇ συμβολῇ,
παράσχου εἰρήνην τοῖς σοῖς δούλοις,
τοῖς ταραχαῖς πληττομένοις ἀλάστορος.

Ὡιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ίερεὺς πεπλησμένος,
ἐνεργειῶν Πνεύματος,
τοὺς κακοδοξοῦντας ἐν Σκῆτι,
σφοδρῶς διήλεγξας,
ἀλλὰ καὶ νῦν ἀθλητά,
αἰρετιζόντων τὴν σπεῖραν,

σωστικάῖς πρεσβείαις σου,
πάλιν κατάβαλε.

Εὐφημοῦντες τὸ ἦθος,
καὶ τὸ λαμπρὸν θάρσος σου,
ἅγιε Παῖσιε Νέε,
καθικετεύομεν,
τῶν ὀρθοδόξων λαόν,
μὴ διαλίπης πρεσβείαις,
ὁδηγῶν πρὸς κρείττονα,
ζωὴν πανεύφημε.

Ὁ ἐχθρὸς μὲ πειράζει,
καὶ ἐν τῷ νῶ ὅσιν,
ρίπτει βλασφημίας ἐννοίας,
κατὰ τοῦ Κτίσαντος,
καὶ πρὸς βυθὸν ἀληθῶς,
τῆς ἀπωλείας καθέλκει,
τὴν ψυχὴν μου Ἄγιε,
διὸ βοήθει μοι.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας αἰτία,

τῶν γηγενῶν Πάναγνε,
γέγονας τῷ θείῳ σου τόκῳ,
ὥς καταργήσασα,
τῶν πρωτοπλάστων ἀράν,
καὶ τὴν κατήφειαν Μητέρα,
ὅθεν καὶ τῶν δούλων σου,
ἄρον τὴν στένωσιν.

Διάσωσον,
Ἱερομάρτυς Παῖσιε θεοφόρε,
τοὺς ἐν λάκκῳ τῶν πειρασμῶν πεσόντας τοῦ δράκοντος,
παρέχων πρὸς βοήθειαν χεῖρας.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἰάσαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ κάθισμα.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν Σκήτη ποτέ,
τῇ Νέᾳ ὥσπερ ἄγγελος,
βιώσας σεμνέ,

Παῖσιε διέλαμψας,
τῆς ἀληθείας πρόμαχος,
καταργῶν τοῦ ἐχθροῦ τὰ τεχνάσματα,
καὶ ὡς ἐκ τούτου πάντοτε εὐχαῖς,
μὴ παύσῃ στηρίζων τοὺς συνόντας σοι.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰερεὺς ἐννομώτατος,
καὶ τῶν ἀθλοφόρων,
ἀνὴρ ἰσότημος,
τοὺς αἰτοῦντάς σε Παῖσιε,
βίον εἰρηναῖον δὸς πρεσβείαις σου.

Ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος,
στηλιτεύσας δόγμα τὸ ἀντορθόδοξον,
κακοδόξων τὰ συστήματα,
ὅσιε Παῖσιε ἐδάφισον.

Λυτρωθῆναι Παῖσιε,
ἐκ τῶν ἀδοκῆτων κακῶν τοῦ βίου μου,
δέομαί σου ὁ ταλαίπωρος,
ταῖς εὐχαῖς σου πάτερ πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰατῆρα ἀλάθητον,
τῶν ψυχῶν τεκοῦσα Θεοχαρίτῳτε,
τῆς ψυχῆς μου τὰ οἰδήματα,
μητρικαῖς πρεσβείαις σου θεράπευσον.

Ὡιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τεῖχος ἀρῥαγές,
καὶ φρουρὸς ἀκαταμάχητος,
καὶ προστάτης ἐν τῷ βίῳ θαυμαστός,
ἡμῖν ἔσο θεοδόξαστε Παῖσιε.

Ἄγιε Χριστοῦ,
ἱερόαθλε Παῖσιε,
ταῖς πρεσβείαις σου στερέωσον ἡμᾶς,
τοὺς ἐν θλίψεσι πεσόντας καὶ στενάζοντας.

Ἵσθι ὁδηγός,
τῆς νεότητος Παῖσιε,
τὴν ὁδὸν καταδεικνύων τὴν ὀρθήν,
ἵνα φθάσωσιν εἰς πλάτος παραδείσιον.

Θεοτοκίον.

Σθένωσον Ἀγνή,
τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε,
καὶ ἐν ὕμνοις ἀνυμνοῦντας Μαριάμ,
τὰ καλὰ σου πρὸς ἡμᾶς εὐεργετήματα.

᾿Ωιδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Πανόλβιε,
Ἀθωνῖτα ἅγιε,
Κολυβάδων παραδόσεως κῆρυξ,
καὶ σταθαρὸς ἀληθείας ὁ φίλος,
μὴ διαλίπης ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
ἀπὸ ποικίλων συμφορῶν,
ἀβλαβεῖς συντηρῆσαι Παῖσιε.

Ἀπήμονα,
ἀθλοφόρε Ἄγιε,
ἐκ ποικίλων φοβιῶν τοῦ νοός μου,
καὶ ψυχικῆς καταθλίψεως ῥῦσαι,
τὸν σὸν ἰκέτην Παῖσιε ὅσιε,
σὺ γὰρ ἐκτήσω σῶ πνιγμῶ,
παρρησίαν πολλὴν πρὸς τὸν Κύριον.

Νῦν ἅγιε,
τοῦ Χριστοῦ Παῖσιε,
τῶν αἰρέσεων τὰ κύματα στήσον,
καὶ ὀρθοδόξων τὰ πλήθη μὴ παύη,
ποδηγετῶν πρὸς ὁδὸν τὴν σωτήριον,
σὺ γὰρ ἐμμείνας σταθηρῶς,
ἐν τῇ πίστει τὸν στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ταραχόν,
τοῦ δεινοῦ ἀλάστορος,
τὸν ὀχλοῦντα τοῦ νοός μου ἐννοίας,
καὶ ἐπιφέροντα Μῆτερ ὀδύνην,
καὶ ἀκηδίαν ὁμοῦ καὶ κατάθλιψιν,
διάλυσον παρακαλῶ,
τῇ δυνάμει σου Μῆτερ Ἀνύμφευτε.

Διάσωσον,
Ἱερομάρτυς Παῖσιε θεοφόρε,
τοὺς ἐν λάκκῳ τῶν πειρασμῶν πεσόντας τοῦ δράκοντος,
παρέχων πρὸς βοήθειαν χεῖρας.

Ἄχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα διάσωσον,
ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρῴρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἀμφιασθεῖς ἀμπεχόνην ἀστράπτουσαν,
ἱερωσύνης Παῖσιε ὅσιε,
καὶ ἐνδυθεῖς τὸν μανδύα ἀθλήσεως,
νικητικῶς μετετέθης μακάριε,
ταῖς ἄνω μοναῖς τοῦ Παντοκράτορος.

Προκείμενον

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12 - 19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ¹³ ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. ¹⁴ θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ¹⁵ ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. ¹⁶ παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, ¹⁷ καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ¹⁸ καὶ θριξέτε ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ¹⁹ ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ ἁγίου,
πρεσβείαις ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου,
πρεσβείαις ἐλεῆμον,

ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ
τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἄγιε Παῖσιε,
Μεσολογγίου τὸ ἄνθος,
Νέας Σκήτης Ἄθωνος,
κόσμημα ἀτίμητον,
κλέος ἄφθαρτον,
Ἱερεὺς ἄμεμπτος,
καὶ μάρτυς θεόφρων,
διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα,
ταῖς σαῖς δεήσεσι,
τὰ πολυειδῆ ἁμαρτήματα,
τὰ πορνικὰ ταπείνωσον,
καὶ τὰς ἀρετὰς ἀντείσάγαγε,
σὺ γὰρ ὦφθης πάτερ,
κανὼν τῆς σωφροσύνης ἐν τῇ γῇ,
καὶ ἐγκρατείας συνήγορος,

καὶ ἀγνείας σύζυγος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων,
ἐντολῶν τοῦ Κυρίου καὶ σωστικῶν διδαχῶν,
ἐφύησαν ἐντός μου,
ἀμπλακημάτων πλήθος,
καὶ κακίας αἱ ἄκανθαι,
ἀλλὰ θαρρῶ ἐπὶ σέ,
ἵνα σωθῶ ἐκ τούτων.

Σοφισθεὶς οὐρανόθεν,
κακοδόξων φατρίαν,
τὴν ἐν τῷ Ἄθωνι,
ἀντέκρυσας γενναίως,
κολλύβων Χριστοφόρε,
διδαχὴν τὴν ὀρθόδοξον,
ὑποστηρίξας σαφῶς,
διὸ ἡμᾶς νουθέτει.

Βιοτὴν χριστοφόρον,
καὶ ἡθῶν ὀρθοδόξων,

καὶ τὴν ταπείνωσιν,
νοὸς τὴν φωταυγίαν,
καὶ πάσης αἰσχροουργίας,
τὴν κατάπαυσιν ὅσιε,
ἐπιζητῶ ἐκ ψυχῆς,
Παῖσιε εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Σωτὴρ τῶν ἀπάντων,
καὶ βροτῶν καταδίκων,
ἡ ἀπολύτρωσις,
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου,
ἀνάπλασις ὑπάρχων,
Ἰησοῦ μου διάσωσον,
τῆς σῆς μητρὸς προσευχαῖς,
ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Ὡιδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Ἦδέως ἄδω,
τῆς ἱκεσίας κανόνα,
σοὶ Παῖσιε κλεινὸ ἀθλοφόρε,
ἵνα εἰρηνεύσω,

ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ.

Θεοῦ τῷ κράτει,
καὶ πρεσβειῶν σου δυνάμει,
τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ τὰς μαγγανείας,
καὶ παγίδας πάσας,
διαφυγεῖν ἐλπίζω.

Ἐλλαμψον πάτερ,
τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου,
ταῖς ἀκτίσι τῆς σῆς χάριτος θεόφρον,
καὶ τῆς ἁμαρτίας,
διάλυσον τὸν ζόφον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυροτάτη,
θεοχαρίτωτε Κόρη,
ἡ πρεσβεία σου τυγχάνει πρὸς Υἱόν σου,
ὅθεν ἱκετεύω,
γενοῦ μοι παραστάτις.

Ὡιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰᾶσαι θέλω μάκαρ,
τὴν ῥοπὴν σαρκός μου,
πρὸς τὰ ἀκάθαρτα πάθη Παῖσιε,
καὶ ἀνακράζω ὁ τάλας,
δός μοι βοήθειαν.

Ὡς ἄσωτος θεόφρον,
ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ,
καταφαγὼν τοῦ Θεοῦ τὸ μερίδιον,
μεγαλοφώνως αἰτοῦμαι,
ἐπικουρίας σου.

Ἡδέως ἐορτάζω,
τὴν λαμπράν σου μνήμην,
καὶ ἐνθυμοῦμαι τοὺς θείους ἀγῶνάς σου,
καὶ προσδοκῶ ταῖς εὐχαῖς σου,
ψυχῆς μου κάθαρσιν.

Θεοτοκίον.

Λαμπρὰ ἐν τῇ εἰκόνι,
Μαρία ὑπάρχει,
ἡ σὴ ἐμφέρεια πάντας διδάσκουσα,
τὸν σὸν Υἱὸν ἀνυμνῆσαι,

τὸν μεγαλόδωρον.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀθωνῖτα ἱερουργέ,
καὶ νέων μαρτύρων,
ἀθλοφόρος περιφανής,
χαίροις ἀκριβείας,
τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων,
διδάσκαλος ὁ θεῖος,
πάτερ Παῖσιε.

Ἐσωσας μετ' ἄλλων συνασκητῶν,
πράξει τε καὶ λόγῳ,
μνημοσύνων τὴν διδαχὴν,
ἐν Σαββάτῳ πάτερ,
Παῖσιε θεόφρον,
τελεῖν ἐν Ἐκκλησίαις,
ὥς νοῦς θεόσοφος.

Εἵληφας τὸν στέφανον ἀθλητῶν,
ὥς πνιγεῖς τῇ βίᾳ,
ἀντιχρίστων κακοποιῶν,
ἐπ' ἐσχάτων πάτερ,

Παῖσιε ἐν Ἄθῳ,
Μεσολογγίου γόνε,
θεοχαρίτωτε.

Φύλαττε τοὺς φίλους σου ἀθλητά,
τοὺς ὕμνολογοῦντας,
τὸν σὸν βίον καὶ τὸν φρικτόν,
ἐν βυθῷ θαλάσσης,
πνιγμὸν ὑπὸ πανούργων,
τῶν δαιμονοφορούντων,
πάτερ Παῖσιε.

Φώτισον αὐγαῖς σου τὸν νοῦν σοφέ,
μοναστῶν μιγάδων,
καὶ σὺν τούτοις τῶν κοσμικῶν,
ἵνα εὐθυπόρως,
πορεύωνται ἐν βίῳ,
καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας,
ὀρθῶς κηρύττωσι.

Ἄγιε Παῖσιε ταῖς εὐχαῖς,
μὴ ὀκνήσῃ πάτερ,
καὶ ἡμᾶς τοὺς οὐτιδανούς,
πάντοτε φυλάττων,

καὶ ἐκ κακῶν ποικίλων,
σκεπάζων θεοφόρε,
ἀγγέλων σύσκηνε.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὸν ὁσιώτατον,
Χριστοῦ Παῖσιον,
Ὅρους τοῦ Ἄθωνος,
μάργαρον ἄσπilon,
τῶν μνημοσύνων ἀκριβῇ,
διδάσκαλον ἐπαινοῦμεν.

Οὗτος γὰρ ὁ ἅγιος,
ἀληθείας τὰ δόγματα,
ὄντως ἐστερέωσεν,
ὑποστὰς τὸ μαρτύριον,
πνιγεῖς ἐν τῇ θαλάσῃ βιαίως,
ἐξ οὗ καὶ τοῦτον ἀνυμνοῦμεν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἐχων παρρησίαν ἰσχυράν,

ὥς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος,
ἀθλήσας ὅσιε,
ὅτε ἐν τῷ Ἄθωνι,
ὑπὸ κακούργων ἀνδρῶν,
θεοφόρε Παῖσιε,
τὸ ζῆν ἐκμετρήσας,
καθυπέστης βίαιον,
πνιγμὸν πανόλβιε,
φύλαττε ἡμᾶς ἀπὸ πάσης,
τοῦ ἀντικειμένου βελίαρ,
βλάβης τε θεόφρον καὶ κακότητος.

Δέσποινα πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόλυσις

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ΙΩΗΛ